

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum relationis sanctae Synodi, qua sacrae lectae per Ioannem
sacrorum comitem respondetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

Ἰσον ἀναφορὰς τῆς ἀγίας συνόδου
πρὸς τὴν σάκραν, τὴν ἀναγνω-
θεύσαν ἄρα τῆ μεγαλοπρε-
πέστατου κόμητος τ' σα-
κράν Ἰωάννου.

*Exemplum relationis sanctæ
Synodi, qua sacræ lectæ per
Ioannem sacrorum co-
mitem responde-
tur.*

Habetur
sup. pag.
701.

Τοῖς βίσεβέστατοις καὶ φιλοχρίστοις,
Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ,
νικηταῖς, Ἑσπαύουροις, ἀεὶ Αὐ-
γούστοις, ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη-
κὴ συνόδῳ, ἡ χεῖρ Θεοῦ,
καὶ νόμιμα τῆ ἡμετέρου κερ-
τοῦ συναχθεῖσα ἐν τῇ Εφεσίῳ
μητροπόλει.

*Piissimis Christianissimisque
Theodosio & Valentiniano,
victoribus, triumphatoribus,
semper Augustis, sanctæ & œ-
cumenica Synodus, Dei gra-
tia, vestræque maiestatis nu-
tu in Ephesiorum metropoli
congregata.*

HΜΕΝ φιλόχριστος ἡμῶν βα-
σιλεία, βίσεβέστατοι βασιλεῖς,
ἐν παύδων ὡς πρὸς τὴν πίστιν καὶ εὐ-
καρίαν ἐπέδειξατο ζῆλον· οὐ γὰρ ἔνε-
κεν καὶ εὐδὲ ἐν τῆς οἰκουμένης ἐπι-
σκοποῦ τὴν Εφεσίῳ καταλαβεῖν
βίσεβει διατάγματι παρεκελεύσα-
το. τὸ δὲ νῦν ἡμῶν ἀναγνωδὲν γραμ-
μα τῆς ἡμετέρας γαλιωότητος διὰ
τῆ μεγαλοπρεπέστατου καὶ εὐδοξο-
τάτου κόμητος Ἰωάννου, οὐ μικρὰν
ἡμῶν ἐποίησε ἄσχετον, ἐπέδειξαμε-
ν ὁ ἀπάτιον ἰνὰ καὶ ψεύδος τῆς
ἀψεύδου ἡμῶν ἄρενοχλήσαν ἀ-
κοῆς. ὡς γὰρ παρ' ἡμῶν ἀναφορὰν
δέξαμεν τὸ ἡμετέρου κερτοῦ, κα-
ταίρειαν ἔχουσαν τῆ ἀγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου Κυρίλλου, καὶ τῆ ὁσιω-
τάτου καὶ θεοφιλεστάτου συνεπι-
σκοποῦ ἡμῶν Μέμνονος, οὐτὼ διὰ
τῆς γραμμάτων ἐδήλωσεν. ὅθεν μη-
δαμῶς ἰσχυρὴν ψεύδος ἐπι τῆς ἡμε-
τέρας φιλοχρίστου βασιλείας βίσε-
βηροὶ καὶ ἀπουδάροντες, ἐταρση-
σαμεν ἀνετίκειν τῇ ἡμετέρας γαλιωότητι· ὅπως ἡ οἰκουμένη συνόδος,
Concil. Tom. 5.

CHRIŒTIANISSIMA ve-
stra maiestas, piissimi princi-
pes, iam inde a pueritia zelum er-
ga fidem & Canones declaravit:
cuius rei gratia totius orbis epi-
scopos ad Ephesiorum ciuitatem
pio edicto conuocauit. Ceterum
vestræ serenitatis literæ modo
per magnificentissimum glorio-
sissimumque comitem Ioannem
nobis lectæ, non vulgarem nobis
perturbationem attulerunt. Of-
tendunt enim imposturam quam-
piam & mendacium veraces ve-
stras aures obturbauisse. Perinde
namque sonant, ac si maiestas ve-
stra literas a nobis accepisset, quæ
Cyrilli sanctissimi sacratissimi-
que episcopi, & Memnonis san-
ctissimi Deoque dilectissimi coe-
piscopi nostri depositionem con-
tinerent. Quamobrem desideran-
tes, ac elaborantes, ne menda-
cium apud Christianissimam ma-
iestatem vestram vllum omnino
locum obtineat, omni cum fidu-
cia ad serenitatem vestram refe-
rimus, œcumenicam Synodum
B b b b b

(quæ vniuersum occidentem, cum magna vestra Roma & apostolica sede, totam item Africam, & totum Illyricum in confessu suo habet) prædictorum sanctissimorum, Deoque dilectissimorum episcoporum exauctorationem non fecisse, nec ea de re retulisse: sed potius viros istos propter orthodoxæ fidei zelum suspiciens, multis illos & apud Christum Dominum coronis dignos existimat. Solum autem Nestorium, nefariæ hæresis eorum qui hominem colunt, præconem loco mouimus, Christianissimæque maiestati vestræ id significauimus. Inter cetera autem illud non mediocriter nos afflixit, (quod ipsum quoque non absque fraudulenta subreptione factum apparet) illos qui ab œcumenica Synodo deficiuerunt, Ioannem Antiochenæ ecclesiæ episcopum, eiusque sectatores Cælestianos qui cum eo sunt, iam damnatos, inter nostra nomina insertos fuisse, vnamque ad nos & illos sacram missam esse. Sunt enim hi, de quibus iam dudum vestræ pietati manifestum fecimus, quomodo a nobis recesserint, Canonesque temerario ausu calcarint, ad contumeliam præfidum nostrorum se conuertentes, & ob illam proteruiam, qua in nos vsi sunt, vniuersæ œcumenicæ Synodi communionem sese priuauerint; & quomodo ad probationem vocati, nequaquam parere voluerint; eaque de causa ab vniuersali Synodo prorsus & a communione, & a quauis functione remoti fuerint. Hæc eadem nunc Christianissimæ maiestati vestræ significantes indicamus, nos propter talem illorum insolentiam,

ἡ πᾶσαν μὲν πλὴν δύσιν μὲν τῆς μεγά-
λης ὑμῶν Ρώμης καὶ τῆς ἀποστολικῆς
θεοῦ σωεδρῶσαν ἔχουσα, πᾶ-
σαν δὲ πλὴν Ἀφρικῶν, καὶ πᾶν τὸ Ἰλ-
λυρικόν, ἐκ ἐποίησε καὶ ταίρειαν τῆς
πρεσβυτέρων ἀγιωτάτων καὶ θεο-
φιλεσιῶν ἐπισκόπων, οὐτε ἀνυψέ-
κην· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἑὸν ἀνδρα
ἐπὶ ζήλω ὀρθοδοξίας θαυμαζου-
σα, πολλῶν ἡγεῖται καὶ παρὰ τοῖς αἰ-
θεροῖς ἐπαίνων, καὶ ἑστὶ τῶν δεσπό-
τη Χριστῶν φαίνων ἀξίους· μόνον δὲ
τῆς ἀδεμῆ του αἰρέσεως τῆς αἰ-
θεροπλάτων κήρυκα Νεστόριον κα-
τελόντες, διωλέεμεν τῆ φιλοχρί-
στου ὑμῶν βασιλεία. καὶ αἰνοῦν δὲ οὐ μι-
κρῶς ἡμᾶς ἔθλιψαν, ἐκ σαρπη-
τῆς γυῖαται φαίνοντες, ὅτι ἑὸν
δοξαθήσανται ἀπὸ τῆς οἰκουμένης
σωόδου, ἑὸν πρὸς Ἰωάννην Ἄν-
τιοχείας, καὶ ἑὸν σὺν αὐτῷ Κελεσι-
νοῖς καὶ κληρικοῖς, τοῖς ἡμετέροις ἐπι-
τάξαι ὀνόμασι, καὶ μὴδὲ πρὸς ἡ-
μᾶς κακείνοις σάνκτου διαπέμψα-
σαι. πρὸς ὧν ἡδη μὲν καὶ πάλαι φα-
νερά τῆ ὑμετέρᾳ δισέβεια κατεπέσα-
μεν, ὅπως μὲν ἡμῶν ἀπέχσαν ὅπως
δὲ εἰς ἕβρον πλὴν καὶ τῆ ἡμετέραν
πρεσβυτέρων τραπεῖτες, τοῖς τε κανό-
νας πατήσαι ἐτόλμησαν, καὶ εἰς ἑὸν
ἀκοινωνήτοις πάσης τῆς οἰκουμένης
σωόδου διὰ τῆς καθ' ἡμῶν πρεσβε-
τείας εἰργάσαντο ὅπως τε καλοῦμε-
νοι εἰς ἔλεγχον, οὐδαμῶς ἕσασκο-
σαι λυέροντο, καὶ ὅτι πάντῃ ἀκοινώ-
νητοι διὰ τῆτο καὶ ἀνένεργητοι παρὰ
τῆς οἰκουμένης σωόδου γεγενᾶ-
σι. ταῦτα καὶ νῦν γνωρίζοντες τῆ ὑ-
μετέρᾳ φιλοχρίστου βασιλεία δι-
λοδομεν, ὡς διὰ πλὴν τοιαύτῃ αὐτῶν

ANNO
CHRISTI
431.

ἀποπίου, κὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμετέρας
 Νεστορίου ἀπάν κὶ μέλει νῦν ἀγώ-
 νας, οὐδαμῶς εἰς κοινωνίαν δέξασθαι
 ἡμετέρας, μήτε τῆς καθ' ἡμετέρας Νεστο-
 ρίου ἰσοπαράφαι ἀναδομῆς, ἀλλ-
 λά κὶ τῶν ἐκείνου περὶ δόξης φρονου-
 ντας, ἰσοπεσόντας ἢ κὶ τοῖς καινοῖσι διά-
 τε τ' ἀπακτον ἀπάν κτ' ἢ ἡμετέρας
 περὶ δόξης ὁππείρησιν, καὶ διὰ τὸ
 ψέψασθαι, κὶ σωαρπάσαι ἑλπίσαι
 τὰς δισέβεις ὑμῶν ἀκοῆς, κὶ δόξασθαι τὸ
 τῶν ἀναδομῆς ὑμῶν βασιλείας,
 ἐπὶ μὲν ἀγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστά-
 τοις ὁππικότοις, Κύριλλον καὶ Μέ-
 μνονα, ἀποδοθῆναι τῆς ἀγίας συνόδου,
 οὐδαμῶς ἀπὸ τῆς καινῶν κατὰ κε-
 κριμῆς, πλὴν δὲ πῆσιν φυλαχθῆναι
 ἀσάλευτον, ἢ ἴσως κὶ τῆς ἡμετέρας ἰσο-
 τῆς ἀγίου πνεύματος κατὰ τὴν ἀπὸ
 ψυχῆ, ἐκ περὶ τῶν ὑμῶν παράδε-
 δομῆς, καὶ ἐν τοῖς ἡμῶν πάλαι
 ἀνευλωμένοις ἰσομνήμασι ποῖς
 κτ' Νεστορίου περὶ δόξης, σφόδρα
 σεσαφύλισται· περὶ δὲ τῆς μὲν τῆς
 πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀγιωτάτων πα-
 τέρας τῆς τριηκοσίων δεκαοκτώ· πα-
 σης μὲν τῆς ἐπ' αὐτοῖς περὶ δόξης ἰκα-
 νῆς οὐσης διελέξαμεν τῆς ἐναν-
 τίων ἀσέβειαν, ὡς εἴρησιν ἢ τὸ ὀρθόδο-
 ξον πῆσιν ἡμετέρας νῦν φυλάξαι
 διὰ πάντων ἰσοδοξασατε. εἰ ἢ παρ-
 εσται τῶν ἡμετέρας κρατῆς ὑπὸ τῶν
 ἀκριβῶς διαγινῶν τὰ μεταξὺ ἡμῶν
 τε κὶ τῶν ἰσοδοξασάντων, πλὴν ἡμετέρας
 κορυφῶν ἰκετὸ βίου, τῆς ἀγίας συνό-
 δου ἐκπέψαι οὐκ ἀνδομάσῃ τὸ
 ἡμετέρας κρατῆς ὡς κὶ τῶν περὶ
 τῶν πάντων πληροφορῆσαι πλὴν
 φιλόχριστον ὑμῶν βασιλείου.

necnon propter certamina, quæ
 in hodiernum vsque diem pro de-
 posito Nestorio decertare non
 cessant, ad communionem illos
 admittere nullatenus voluisse,
 cum neque Nestorii depositioni
 subscribere sustinuerint, & aper-
 te quoque cum illo sentiant: tum
 ob id, quod propter immodestum
 aduersus præfides nostros cona-
 tum in Canones incidierint: tum
 etiam ob id, quod piis vestris auri-
 bus mentiri, ac imponere non e-
 rubuerint. Oramus autem vestra
 maiestatem Deo dicatam, vt Cy-
 rillum & Memnonem sanctissim-
 os Deoque dilectissimos episco-
 pos, cum per sacros Canones nul-
 lo modo sint condemnati, sanctæ
 Synodo restitui curet, eamque fi-
 dem inconcussam custodiri faci-
 at, quæ a maioribus tradita, ani-
 mæ quoque vestræ a Spiritu san-
 cto inscripta hæret, & in commen-
 tariis contra Nestorium editis, &
 a nobis dudum oblatis, admodum
 dilucide explicatur: cum propo-
 sita quidem ibi sit fides sanctissi-
 morum trecentorum decem &
 octo patrum Nicææ quondam
 congregatorum: omnis vero in
 ipsis contenta actio sufficiat ad re-
 uincendam aduersariorum impie-
 tatem, & ad ostendendam ortho-
 doxam fidem, quam vos hæcenus
 per omnia custodire studuistis.
 Quod si maiestati vestræ, quæ in-
 ter nos, & illos qui se abiunxe-
 runt, acta sunt, exactius dignosce-
 re libuerit, sublimitatem vestram
 oramus, vt ad sanctam Synodum
 mittat quos probauerit; vt hac
 ratione de omnibus etiam coram
 plenius doceri queat Christi a-
 mans vestra maiestas.

Concil. Tom. 5.

Bbbbb ij